आ ग्रंथ ध्यान दइ एकवार तमाम वांचो तो खरा?

वैराग्य शतक.

गाथा, काव्य, अर्थ तथा उपाशक सूत्रनो
संक्षेपमां अधीकार अने छुटक छुटक
बोल ने सझायो विगेरे सहीत.

जैन धर्माभिलाषीओना उपयोग अर्थे

छपावी प्रसिद्ध करनार

शा. छगनलाल बेहेचरदास.

अमदावाद

घीकांटे 'युनियन' प्रिन्टिंग प्रेस.

संवत १९४६. सने १८९०.

कींमत चार आना.

अथश्री भववैराग्य शतक अर्थ सहित प्रारंभः

उनमः सिद्धं ॥अथश्री वैराग्यसूत्र लख्युंछे.

संसारंमि असारे, नच्छि सुहं वाहि
वेअणा पउरे ॥ जाणंतो इह जीवो.
नकु णइ जिणदेसिअं धम्मं ॥१॥

अर्थ–सं० संसारने विषे असारपणुं छे सार नथी संसार ते कोण? च्यार गति रुपीयो संसार ते मांही जे जे पदार्थछे ते सर्वे असारपणुं नीरसछे एवुं श्रीन्नगवंते कह्युं छे. न० नथी सुख ए संसारमांही जीवने कोइ पण ठेकांणे कोइपण गतिमांही एक क्षणुं मात्र पण वा० व्याधि अने वेदना परचूरण शूलादिकनी न्नरीछे, तथा मानसीक डुख छे, जा० जाणतो थको इ० एहवा संसारने

विषे सर्व पदार्थने असार तथा दुःख तोए पण जी० जीव न० नथी कु० करतो जि० तिर्थंकरनो दे० उपदेस्यो ध० दयामुल धर्म बहुल कर्मी माटे संसारमां लुब्ध थको धर्म रुपीयुं रत्न खुवेछे ॥१॥

अज्जं कल्लं परं परारिं, पुरिसा चिंतंति अछ संपत्तिं ॥ अंजलिगयंव तोयं, गलंतमाउंन पिछंति ॥२॥

अर्थ—अ० आज काले पोहोर एटले बीजे वरसे प० परारे एटले त्रीजे वरसे पु० पुरुष एम चिंत्तवे जे मुजने अ० अर्थ लक्ष्मीनी सं० प्राप्त थाशे हुं धनवंत थए सुखी थइश तिवार पछी धर्म करीश एम चिंतवे अं० पण ते मुंढ हाथना खोबा मांही रहेलुं पाणी जिम गळी जाय तेहनी परे ग० आ० आयुष गळी जायछे तेह न पिछंति० कहे

तां नथी देखतो ॥२॥

जंकल्ले कायव्वं, तं अज्जं चिय करेह तुरमाणा ॥ बहुविग्घोहुमुहुत्तो मा अवरण्हं पडिक्खेह ॥३॥

अर्थ–जं० वळी मुरख मनमां एम चिंतवे जे हुं काले धर्म करीश ,एम चिंतवे पण काल कोणे दीठी छे जे काले शुं थाशे माटे जे काले करवुं होय तं० ते अ० आजज करजे जे धर्म कार्य होय ते तु० उतावलो थको करजे ढील करीश नही कारण के आयुषनो नीरधार नथी वळी ब० घणां कोटी वि० विघन उपजे हु० निश्चय मु० एक मुहुर्त मांही ते माटे करीने हे जीव मा० रखे पाछला पोहोरने काजे संसारनो लोलपी थको धर्म करवामां प० प्रमाद करतो क्षण मांही काळ आवी पो

होचशे तो पछी शुं करीश ॥३॥

ही संसार सहावं, चरियं नेहाणुराय रत्तावि ॥ जे पुव्वण्हे दिठा, ते अव रण्हे न दीसंति ॥४॥

अर्थ—ही० इतिखेदे प्राणी संसारना स्व जावनुं च० चरीत्र अति वीषम छे ने० पो ताना स्नेहनें अ० अनुरागे करीने आस क्त एहवा जे पोताना कुटुंबी बेटा बेटी स्त्री इत्यादिक पोताना संबंधी तेहने जे० जे पूर्वें पेहेला पोहोरे सुखा वारतादीके दी ठा ते० तेअ० पाछला पोहोरे सांजरे न दीसे एहवो संसारनो कारमो राग छे वि षम स्वजाव छे तोपण जीव प्रतिबोध पां मतो नथी ॥४॥

मा सुयह जग्गियव्वं, पलाइअव्वंमि की सवीसमह ॥ तिण्हि जणा अ

णुलग्गा, रोगोअ जराय मच्चूअ॥५॥

अर्थ—मा० अरे जीव तुं प्रमाद करीने सुइ जइश नही सदाकाळ जागतो रहे शा माटे जे काळरुपी आहेमी फरतो हींमेछे ते माटे प० पलायन करी जावुं त्यां केहवो वीसामो लेइने नाचिंत सुइ रहेछे ज्यां चोर आवे त्यां वीसामो लेइने सुइ रहेवुं नही जागता रहेवुं जो सुइश तो छेतराइश ति० रेजीव ताहरी पुंठे त्रण ज० जण दुशमन लाग्या छे ते त्रण कीया ते कहेछे रो० रोग १ य० वली ज० घडपण २ म० मरण३ ए त्रण वैरी ताहरी पुंठे लाग्या छे तेम छतां तुं नीचींत्ते केम सुएछे न सुइश धर्मरुपी जागरण करच ॥५॥

दिवस निसा घडिमालं आउं सलिलं जिआण घित्तूणं ॥ चंदाइच्च

बइल्ला कालरहट्टं नमाम्डेई ॥८॥

अर्थ—दि० आ संसाररुप कुप छे ते मां ही दीवस अने रात्री ए बे घमी माला ते घमाजनी श्रेणी छे आ० आलखारुपीयुं स० पाणी जि० जीवनुं घि० लेइने एक खाली थायछे. एक नराय छे चं० तेहने चं द्रमा अने आं० सूरज ए बे ब० बळदीया जोतरया थका का० काळ रुपी अरहट्टने न० नमाम्डेछे आयुष्यरुप पाणी खुटाम्डेछे तोपण प्राणी समताज्ञावने समजता नथी ८

सा नत्थि कला तं नत्थि, उसहं तं नत्थि किंपि विन्नाणं ॥ जेण धरिज्जइ काया खज्जंति कालसप्पेणं ॥९॥

अर्थ—सा० ते संसार मांही एहवी क० कला कोई देखाती नथी तं० तेहवुं उ० औषध, चूरण, गुटीका, प्रयोग पण कोई देखातुं

नथी तं० ते विज्ञान सिल्प कला विशेष चतुराई ते पण कांइ देखाती नथी जे० जे कलाये करीने अथवा औषधे करीने अथ वा जे विज्ञाने करीने ध० धरी राखीए का याने ख० खाते थके का० काळ रुपीया सर्पे करीने एटले बीजां सर्व जातीनां विष औषधप्रमुखे उतरे पणाते काळरुपीया सर्पना डंसनुं विष कोइ उपाए उतरेज नही ॥७॥

दीहर फणिंदनाले, महिअर केसर दिसा मह दलिल्ले॥ऊपिअइ काल भमरो जणमयरंदं पुहविपउमे॥८॥

अर्थ—हवे पृथ्वीरुपीयुं कमल वखाणेछे दी० दीर्घ लांबो फ० मोटो शेष नाग ते रुप ना० नाल कमळने नीचे छे म० वली ते पृथ्वी रुपीया कमळने विषे महीधर ए टले पर्वत रुप के० केसरा ते कम ळ न

तंतुआ छे दि० दस दीसारुप मोटी पांख
मीयो छे जेहने विषे ऊ० प्रत्यक्षपणे देखा
तो थको पीए छे का० काळरुपीयो भमरो
ज० लोकना आउखा रुपीयो मकरंद ते
रस पृथ्वी रुपीया कमलनो हवे उपमा मे
लवे छे जीम कमळनो रस भमरो चौरेंद्री
जीव पीये तिंम ए पृथ्वीरुप कमलनो लो
कना आउखा रुपीयो रस ते काल रुप भ
मरो पीए ॥ ८ ॥

छाया मिसेण कालो, सयलजिआ
णं छलंग वेसंतो ॥ पासं कहवि न
मुंचइ, ताधम्मे उज्जमं कुणह ॥९॥

अर्थ—हवे छायाने मीसे काळ वर्णवे छे
छा० जे शरीरनी छाया देखाय छे अने नी
रंतर जीवनी साथे फरेछे ते छाया नथी
तेतो छायाने मीसे काळ फरेछे जिम वैरी

ठळ नेद ताकतो फरे तिम काळरुप पैसुन
स० सकळ जि० जीवनां ठ० ठलने ग०
गवेखतो जोतो रहेठे जिम डरजन होय ते
केम्नो मुके नही तिम ए ठायाने मिसे काल
ठे ते पा० जीवनी केम्न क० कोइवार पण
न० मुकतो नथी ता० ते माटे हे जीव ध०
जिनराजना परूप्या दयामय धर्म करवाने
विषे उद्यम व्यापार कु० कर रुम्नी परे आ
दर ए सदगुरुनो उपदेस ठे ॥ए॥

कालंमि अणाइए, जीवाणं विविह
कम्मवसगाणं ॥ तं नत्थि संविहाणं,
संसारे जं न संन्नवई ॥१०॥

अर्थ—का० ए अनादिकाळनो एटले जे
हनी आदी नथी तेटला काळनो जी० जी
व क्रोध मान माया लोन्नना जोगे वि०
विविध प्रकारना क० कर्मना व० वश थकी

संसारमां भमे छे नाना प्रकारनां डुख सहे छे माटे एहवा जीवने तं० ते न० नथी सं० संविधान एटले एहवो संबंध के सं० संसार मांही जं० जे न० संभवे नही बधा संबंध संभवे छे माटे जिनेस्वरनो धर्म करे तो ए संसाररुप चक्रमां भमवुं मटे ॥१०॥

बंधवा सुयणा सव्वे पिअ माया पुत्त भारिआ ॥ पेअवणाउ नियत्तंति दाऊणं सलिलंजलिं ॥११॥

अर्थ—बं० भाइ सु० स्वजन स० सर्वे पि० पिता मा० माता पु० पुत्र भा० भार्या सर्व आ संसारने विषे सुपन समानछे, ए सर्वे जे कुटुंबछे ते जीवने पे० प्रेतवन ते समशान त्यां मुकीने तिहांथी नि० पाछा वळे इयुं करीने पाछा वले ते कहेछे. दा० देइने स० पाणीनी अं० पसली आपीने पाछावले ११

विहडंति सुआ विहडंति बंधवा,
विहडंतिसुसंचिअअछो ॥ इक्को क
हवि न विहडइ, धम्मो रेजीव जि
णनाणेउ ॥१७॥

अर्थ—हवे स्वजन पलटाई जाय ते विषे कहीयेछे, वि० सु० अरे जीव! ए पुत्र वि० विहडे एटले विघटे बं० बांधव पण विहडे जगतमां स्वार्थें करी सहु रुडुं कहे सहु स्वार्थवश्यछे. वि० सु० रुडीपरे सं० संचित कर्यो होय अ० अर्थ द्रव्य ते पण वीहडे, नाश पामे ऋध्धिसंपदा पण अथीर जाणवी इ० एक क० कदापि किंवारे अ० पण न० नवीहडे एक वस्तु हे जीव परभव जातां सुखी थाय एहवी ते कोण ध० धर्म रे जीव जि० तिर्थंकरनो भ० परूप्योछे ते जीन धर्म जीवने सखा जाणवो ते कोइ प्रकारे पण

वीछमे नही ॥१२॥

अडकम्मपासबद्धो जीवो संसारचा
रएठाई ॥ अडकम्मपासमुक्को, आ
या सिवमंदिरे ठाइं ॥१३॥

अर्थ—अ० आठ कर्मरुपीया पासमां नी
वमगाढे बंधणे करी बंधाणो थको जी० ए
जीव सं० संसार रुपीया चा० च्यारगते
बंधीखानाने विषे रहेछे एटले गांमगांम जन्म
लेतो फरेछे अ० आठ क० कर्मरुपीया पा०
पासथी मु० मुकाय आ० तो आत्मा सि०
उपद्रव्य रहित एवुं मंदिर ते मोक्षने विषे
ठा० रहे ॥१३॥

विहवो सज्जणसंगो विसयसुहाइं वि
लास ललिआइं॥ नलिनीदलग्गघो
लिर जललवपरिचंचलं सव्वं ॥१४॥

अर्थ—वि० जीवने वैभव जे लक्ष्मीनो

अने स्वजन कुटुंबनो जे संगछे ते सर्वे असास्वतुंछे ते थीर रहे नही वि० वली पांच इंद्रीयना विषयनां सुख एटले स्त्री संबंधी मनोहर वि० विलास तथा खावुंपीवुं श्रृंगार खेल ख्याल विनोद ल० मनोहर ते पण असास्वतां छे; अने दुखदाइ छे, न० जिम कमलनां द० दल जे पांनमां तेह्ना अ० अग्रे रह्येलो घो० चपल मोलतो हालतो ज० जल पाणीनो ल० बिंदु तेहनी प० परे ए पूर्वोक्तवानां स० सर्वे चं० चंचल अथीर जाणवां.

तं कछ बलं तं कछ, जुवणं अंग चंगिमा कछ ॥ सव्व मणिञ्चंपिछह दिठं नठं कयंतेण ॥१५॥

अर्थ—तं० ते कायानुं बल पहेलुं हतुं ते कीहां गयुं ते जु० जोबन कीहां गयुं दीसतुं नथी अं० शरीरनुं मनोहरपणुं ते कीहां गयुं

ते रूपरंग सर्वे कीहां गयुं अरे वृद्धावस्था आ
वी चेतो अंगनुं उद्योतपणुं कीहां गयुं बुधीप
ण कीहां गइ अरे जीव स० सर्वे वस्तु अ०
अनित्य असास्वती छे एम पि० देखो दि०
अरे जीव ए सर्व तमासा तें दिठा जमराजा
ए नष्ट कीधो तोही पण अज्ञानवसे करीने
नथी जाणतो जे सर्व अनीत्य वस्तु न
जरे देखतां चाली जायछे तोपण जीव स
मझे नही ॥१५॥

घणकम्मपासबद्धो भवनयरचउप्प
हेसु विविहाउ ॥ पावइ विडंबणाउ
जीवो को इछ सरणं से ॥१६॥

अर्थ–घ० ए जीव नीबड कर्मना पासे बं
धाणो थको भ० भवरुपीया नगरना च्यार
गतिरुप चउटामांहि विविध प्रकारनारुप
करतो कर्मनावश्येनरक अने नीगोदमांही

अनेक प० वि० विटंबणा पा० पामेछे वध बंधनादिक जी० जीवने कोइ इहां सरण थाय ए संसारमां कोनो आधारछे रे जीव१ ६

घोरंमि गप्नवासे, कलमल जंबाल असुइ बीजछे ॥ वसिउ अणंत खुत्तो, जीवो कम्माणुन्नावेणं ॥१७॥

अर्थ—हवे गरन्नावासना छुख कहेछे. घो० महाघोर रौद्र बीहामणा एहवा गरन्नावासे माताना उदरने विषे उपन्यो ते गरन्नावास कहेवोछे क० मलरुप कर्दम तेणे करी असुचीछे अपवीत्रछे वली गंदोछे एहवा गरन्नावासने विषे व० वश्यो अ० अनंतीवार जी० जीव कर्मना अ० अनुन्नावे करीने शुन्नाशुन्न कर्मना प्रन्नावे करीने ॥१७॥

चुलसीई किरलोए, जोणीणं न्नव सयसहस्साई ॥ इक्किक्कमिअजीवो

अणंतखुत्तोसमुप्पन्नो ॥१८॥

अर्थ–हवे जीवने उपजवानी योनीनी संख्या केहेछे चू० चोरासी कि० निश्चे सिद्धांत मांही कही लो० चउद राजलोकने विषे जो० सयसहस्सा इ० लाख एटले चोरासी लाख जो० जोनी जीवने उपजवानी कही सर्व मीलीने एकेक सुवर्ण गंध रस स्पर्श जुजुआ एहवा इ० ते एकेकी जोनी ने विषे ए संसारी जीव अ० अनंतीवार उपन्यो केटलाक संबंधी कस्या तेहनी संख्या पण न पांमीए ॥१८॥

माया पिय बंधूहिं ॥ संसारछेहिंपूरिउछोगो ॥ बहुजोणिनिवासीहिंनय तेताणंचसरणंच ॥ १९॥

अर्थ–मा० माता पि० पीता बं० भाई इत्यादिक तेणे करीने सं० व्यवहार रासी

मांहीं संसारने विषे रह्यां थकां पु० पुरयो लो० चउद राज लोक ब० घणी एहवी जे चोरासी लाख जो० जोनी तेहने विषे नी वास करीने एटले चउदराज लोक नरयो छे पण न० न होय ते० माता पितादिक तुजने ता० रक्षण करवा समर्थ च० वली स० सरणे राखवाने पण समर्थ नथी।१ए।

जीवोवाहिविलुत्तो सफरोइवनिजले तडप्फडइ ॥ सयलोविजणोपिछइ कोसक्कोवेअणाविगमे ॥२०॥

अर्थ—जी०ए संसारी जीव अनेक जातिनी वा०व्याधि तेणे करीने वि०लींपाणो पड्यो छे पण तेहनो अंत आवे नही. स० मांछलुं जिम नि०पाणी विना तडफडे तीम ए जीव रोगे पीड्यो थको तडफडे, दुख आवे ते वारे हायवराल घणी करे तेवारे स० सघ

जाय अ० पण ज० स्वजनादिक डुर बेठां प्रत्यक्ष ते शब्दथी देखे वीलखाय आमण डुमण थका चिंतातुर थाय पण को० पारकी वेदनाने कोण वि० सक्तीवंत थाय समाव वाने विषे अर्थात् कोइ समर्थ न थाय॥२०॥

मा जाणसि जीव तुमं ॥ पुत्त कल त्ताइं मझसुहहेऊ ॥ निउणंबंधणमे अं ॥ संसारेसंसरंताणं ॥२१॥

अर्थ—मा०हे जा० जीव तु०तुं एम जा० जाणीश नही जे पु० पुत्र स्त्री माता पिता नाइ बेहेन नाइबंध इत्यादिक सहु स्व जन वर्ग म० माहरा सु० सुखना हे० हेतु ठे एम जाणीश नही नि० ते पुत्रादिक केहवां ठे आकरुं बंधणनुं ए कारण ठे केम के सं० संसार मांही परिभ्रमण करता जीवोने ए संसार ठोमावे नही ॥२१॥

जणणी जायइजाया ॥ जायामाया पि आय पुत्तोअ॥ अणवठ्ठासंसारे कम्मवसासव्वजीवाणं ॥२१॥

अर्थ–हवे संसारमां नमता जीवने एक अवस्था नथी तेहनुं स्वरुप देखाडे ठे ज० अरे जीव जे माता हती तेहज नवांतरे जा० स्त्रीपणे जा० थइ जा० अने जे स्त्री हती तेहज नवांतरे मा० माता थइ जे पीता हतो ते नवांतरे पुत्रपणे उपन्यो अथवा जे पुत्र हतो ते नवांतरे पीतापणे थयो अ० ए संसार मांही अ० अनवस्था एटले अनीयमतपणुं ठे पण निश्चयपणुं नथी जे अवस्था पलटाई अनेरी थाय ते अन्य अवस्था कहीए अने तेहनी तेहज अवस्था रहे ते अवस्थीत कहीए संसारमां अन्य अवस्थीतपणुं ठे, श्री नगवती सूत्र शतक बा

रमे उदेशे सातमे श्रमण नगवंत श्री महा
वीर देव प्रत्ये गौतमस्वामीए पुछा करी ते
मुलपाठ. अय जीवणं नंते सव्वजीवाणी मा
ता पीताए पियत्ताए नगणीत्ताए नद्यत्ताए
पुत्तताए घुयत्ताए सुएहताए उववणो पुव्वो ए
मूल.हवे अर्थ एह जीव हे नगवंत् सर्व जी
वना साथे मातापणे पीतापणे पीत्राइपणे
नाइपणे बहीनपणे नार्यापणे पुत्रपणे पुत्री
पणे पुत्रनी वहुपणे उपनी चूक्यो छे पूर्वे
तिवारे नगवंत कहे हंता० हा गो० हे गौत
म ए जीव सर्व जीवनी साथे पूर्वोक्त संबं
धपणे असय अडवा अणंतखुत्तो० अनंती
वार उपन्यो एम सर्व जीवनु पण जांणवुं
एम नगवंते कह्युं छे ते माटे एम जीवने
संसारमां नमतां अनीयमतपणुं छे शा माटे
करीने जे क० पोताना कर्मना वश थकी सर्व
जीव नव नवा अवतार लेछे पण तेहनी

जीवने खबर नथी मोहे करीने मारुं मारुं करेछे पण धर्मनो उद्यम करतो नथी॥२२॥

न सा जाई न सा जोणी न तं ठाणं
न तं कुलं ॥नजाया न मूआ जछ॥
सव्वेजीवाअणंतसो ॥२३॥

अर्थ—न० चउद राजलोक मांही एहवी कोइ एकेंद्रीयादिकनी जाति नथी तथा एहवी कोइ चोरासीलाख जोनी मांहीली जोनी पण नथी न० तं० ठेहवुं कोइ स्थानक नथी अने तेहवुं कोइ कुल पण नथी के न० ज० जिहां जाया० जीव जन्म्यो नथी के न मु० मुउ नथी स० सर्वे एकेक ठेकाणे एकेक जीव अ० अनंतीवार फरसी संसारमां जन्म्या छे ॥२३॥

तं कंपि नाछि ठाणं॥लोए वालग्ग
कोडिमित्तंपि॥जछ न जीवा बहुसो

सुहदुःखपरंपरंपत्ता ॥२४॥

अर्थ–तं० तेहवुं कोइ पण गा० गाम न थी जो० चउद राजलोक मांही वाळनी अ० अग्र अणी मात्र तेहना को० कोटी असं ख्यातमा भाग जेटलुं अ० पण ज० जीहां जीव घणीवार न० नथी सु० सुख दुखनी परंपरा पत्ता० पांम्यो एहवुं थानक नथी अर्थात् सर्व ठेकाणे जीव सुख दुखनी परंपरा पाम्यो छे एक कर्म क्षयनी परंपरा पाम्यो नथी २४

सव्वाउ रूद्धीउ पत्ता सव्वेविसयणसंबं धा ॥ संसारेतोविरमसु, तत्तोज इमुणासिअप्पाणं ॥२५॥

अर्थ–स० अरे जीव तुं सघली रि० राज्य रिद्धि लक्ष्मी प० ते संसारमां अनंतीवार पा म्यो स० सघलां सजन सगां संबंध पण अनंतीवार पाम्यो हवे जो तुं आतमाना स्व

रुपने जाणे तो स० संसारने विषे माता पित्या स्त्री पइस्यो इत्यादिक सर्वथी वीराम पांमीने संसारथी नीवरत त० तो ञ० ञा त्मानो मु० नीस्तार ज० थास्ये. दुखनो ञंत ञावस्ये ञने सुखी थइस्य ॥२५॥

एगोबंधइकम्मं, एगोवहबंधमरण वसणाइं ॥ विसहइञवंमिञमडइ, एगुच्चिञकम्मवेलाविञ ॥२६॥

ञर्थ–ए०ए जीव एकलोज पोते क० कर्म बं० बंधण करेछे ए० ञनें एकलोज व० वध बं० बंधन प्रहार ञनें मरण इत्या दिक कष्टनें पोते ञा संसार व० सहेछे वि० ए जीव कर्म बंधन करतो थको कर्मनो प्रेर्यो ञ० संसारने विषें ञ० परीभ्रमण करेछे ए०एकलोज पोते कर्मना विशेषें करी पण जो श्री वीतरागनां वचन सदहे तो

संसारमां न ज्ञमे ॥२६॥

अन्नोनकुणइअहिअं, हिअंपिअप्पा
करेइनहुअन्नो ॥ अप्पकयंसुहउरकं,
ज्ञुंजासिताकीसदीणमुहो ॥२७॥

अर्थ—अ० अरे जीव अनेरो कोइ तुजने अ० हित कु० करतो नथी अहित पोतानो आत्माज करेछे हि० अने हितपण अप्पा० पोतानो आत्माज करेछे अन्नो० अनेरो बीजो कोइ करतो नथी हु० निश्चें अ० अरे जीव पोतानो आत्माज सुखनो करताछे अनें पोतानो आत्माज उखनो करताछे श्री उतराध्ययन सुत्रना वीसमा महा निग्रंथ नामा अध्ययनें अनाथी महानिग्रंथे श्रेणीक राजा प्रत्यें कह्युंछे ते मुल पाठ. गाथा अप्पा नइवेयरणी अप्पा में कुम सामली अप्पा काम उहा धेणुं अप्पामें नंदणं वणं

॥१॥ अप्पा कत्ता विकत्ताय दुहाणय सुहा णाय अप्पा मित्तम मित्तंच दुपाठिय सुपठि उ ॥२॥ ए बे गाथा छत्रीसमी नें साम्रत्री समी अनुक्रमेछे तिम कही हवें तेहना अर्थ कहीयेंछे. पोतानो आत्माज नदी वैतरणी ना दुखनो पमाम्रणहारछे आत्माज कुम्र सामली नामा वृक्षना दुषनो उपजावण हारछे आत्माज कामधेनुं गाय मनवांछीत सुखरुपी दुध देंणहारीनो पमाम्रण हारछे आत्माज नंदन वंननी पेरें आनंदनो उपजा वण हारछे ॥१॥ आत्माज कर्मनो करण हार अनें कर्मनो रोलण हारछे आत्माज दुखनो अनें सुषनो उपजावण हारछे आ त्माज मीत्रनो अनें अमीत्र ते वैरीनो कर ण हारछे आत्माज जुंम्रे आचरणे अथवा रुम्रे आचरणे रह्योछे ॥२॥ एम कह्युंछे ते माटे एम जांणवुं जे आपणां कीधां सुख

दुख ते। नुं० नोगवेछे तोहे जीव स्याकारण
माटे दी० दयामणुं मु० मुख करेछे ॥२७॥

बहुआरंनविढत्तं, वित्तंविलसंतिजी
वसयणगणा ॥तज्जणिअपावकम्मं,
अणुहवसिपुणोतुमंचेव ॥२८॥

अर्थ—ब० अरे जीव तुं घणा आ० आरं
नें करीने वि० उपराजेछे मेलवेछे वि० द्रव्य
धन्य ते द्रव्यनें विलसं ति० नोगवे जी० हे
जीव स० स्वजनना ग० समोह वृंदते त०
पण ते द्रव्य उपराजण करतां ते आरंन
थी उपराज्यां पा० पापकर्म ते पापकर्मने तुं
नोगवेछे अ० नोगवीस्य अनें जो ए आरं
नथी वीरांम नही पांमे तो वली आगामी
कालें तेहनुं दुख तुं० ताहरें नोगववुं पम
स्ये चे० निश्चे बिजो कोइ नोगवस्ये नही।२८

अहदुक्खियाइंतहनुक्खिआइंजहचिं

तआइंमिनाइं॥ तहथोवंपिनअप्पा
विचंतिउजीवकिंनणिमो ॥२ए॥

अर्थ–अ० हवें अर्थांतर एटले पूर्वे द
ष्टांत कह्युं तिम कहेछे ड० डखीयांछे तिमज
नू० नूख्यांछे ज डि० एह बालक एम तुं
कर्मना वस्य थकी मुंढपणा वारंवार चित्त
वेछे ज०जिम ए चींत्तवेछे त०तिम अरे जीव
तुं थो० थोमीसी अ०पण न०आपणा आ
त्माथी नथी करतो वि० चिंता जे परलो
कनें विषें हुं धर्म नही करवा माटे केवो थ
इस्य एम चित्तवतो नथी तोहे जीव तुजनें
कि०स्युं कहेवुं ॥२ए॥

खणनंगुरं सरीरं, जीवोअन्नोअसा
सयसरूवो ॥ कम्मवसासंबंधो, नि
बंधोइबकोतुज्क ॥३०॥

अर्थ–ख० हे जीव ! आ शरीर छे ते क्ष

णाजंगुरछे अने असास्वतुं छे जी० अने ए जीव तो शरीरथी अ० अन्य जुदो छे अने जीवनुं सास्वतुं स्वरूप छे क० कर्मनावस्य थकी जीवने कायाने संबंध थयो छे. नि० अरे जीव तुऊने आ प्रतिबंध स्यो एटले इहां शरीरने विषे स्या माटे प्रतिबंध करवो जोइए ॥३०॥

कहआयंकहचलिअं, तुमंपिकहआगउकहंगमिही॥ अन्नुन्नंपिनयाणह, जीवकुडुंबंकउतुप्नं ॥३१॥

अर्थ–क० अरे जीव ए ताहरुं माता पितादिक कुटुंब ते कीहां थकी आ० आव्युं अने इहांथी मरीनें कीहां जाशे तु० वळी तुं पण कीहां थकी आव्यो अने इहांथी मरीने कीहां जाइश कुटुंबनी गतागती अने ताहरी पोतानी गतागतीनो अ० अन्यो

अन्य परस्पर न० नथी जाणतो जी० तो हे जीव ए कुटुंब ताहरुं कीहां थकी अने तुं पण ए कुटुंबनो कीहां थकी जे तुं च्यारे गतीमां माहरुं कुटुंब माहरुं कुटुंब एम करतो फरशे ॥३१॥

खणजंगुरेसरीरे, मणुअजवेअज्ञप डलसारिछे ॥ सारंइत्तिअमित्तं; जं कीरइसोहणोधम्मो ॥३२॥

अर्थ—ख० अरे जीव आ शरीर क्षणजंगुर छे थोमीवेळामां वीनाश पामशे म० आ मनुष्यनो जव अ० वादळ असार छे एटले वादळां जिम घमीमां चढी आवे घमीमां वीसराल थाय तिम मनुष्यनो अवतार पण वीसराल थातां वार न लागे सा० सारतो एटलोज छे के जं० जे मनुष्यना जवमां सो० सोजन एहवो रुमो ध

र्म कराय छे माटे हे जीव तुं वीतरागनो ध
र्म आचरण कर एह वीना आ संसारमां
बीजो कोइ सार नथी ॥३२॥

जम्मदुक्खंजरादुक्खं, रोगायमरणा
णिय ॥ अहोदुक्खोहुसंसारो, जछकी
संतिजंतुणो ॥३३॥

अर्थ—ज० जन्मनां दुख० ज० जरा ग
रढपणनुं दुक्ख रो० रोगनुं दुख य० वळी
म० मरणनुं दुख अ० आश्चर्य एहवो दु०
दुखमय हु० निश्चे सं० आ संसार छे ज०
जे संसारने विषे रह्यो की० जन्म मरणा
दीकनां घणा क्लेश पामे जं० जीव तेम
छतां तेमां आसक्त थइ रहेछे ए आश्चर्य ३३

जावनइंदियहाणी, जावनजररक्ख
सीपरिप्फुरइ॥ जावनरोगविआरा,
जावनमच्चूसमुल्लिअइ ॥३४॥

अर्थ–जा० जिहां सुधी इं० इंद्रीयोनी हा० हाणी थइ नथी एटले इंद्री पांचे परवमीठे जा० जीहां लगी जरारुपणी रा० राक्षसी प० परिस्फुरण थइ नथी एटले प्रगट थइ नथी जा० जिहां लगी रोगरुप वि० विकार प्रगट थयो नथी एटले वेदनी कर्मनो उ दय थयो नथी जा० जीहां सुधी मरण उ लसीत थयुं नथी एटले मरण उदय आ व्युं नथी तिहां सुधी हे जीव तुं केवलीप्रा षीत् धर्मनुं आचरण करच ॥३४॥

जह गेहंमि पलित्ते, कूवं खणिउं न सक्कए कोइ॥ तहसंपत्तेमरणे, धम्मो कह कीरए जीव॥३५॥

अर्थ–हे० जीव जिम घरने विषे ज्यारे दिसाइं प० आग लागी ते समये कु० को इ उद्यमी जीव कुवो खणीने पाणी काढी

सकतो नथी अर्थात् आग लागी तेवारे कुप खोदवा बेसे. ते कांइ काम आवे नही कारण के आग उल्हववा तरत पाणी जोइए त० तिम हे जीव म० मरण काळ प्राप्त थया छतां तुं ध० धर्म शी रीते-करी शकीश हे जीव एहवुं जाणी वीचारी ने हमणांज तुं वीतरागना धर्मनुं आचर ण करच ॥३५॥

रूवमसासयमेयं, विज्जुलयाचंचलं
जए जीअं ॥ संजाणुरागसरिसं,
खणरमणीअं च तारुन्नं ॥३६॥

अर्थ-रू० हे जीव! आ शरीररूप जे सुं दरपणुंछे ते अ० असास्वतुंछे अथीरछे वि० विजळीनी पेरे जगतमां जीवतव्य चं० चं चळछे सं० संध्याकाळना पांच वरणा रंग सरि सं० सरिखुं छे ख० थोडा काळमां र० रमणीक एहवुं जे ता० तारूण जोबनपणुं

ते पलटाय ॥३६॥

गयकन्नचंचलाउ, लच्छीउतिअसचा
वसारिछं ॥ विसयसुहंजीवाणं, बु
ज्झसुरेजीवमामुज्झ ॥३७॥

अर्थ—ग० हे जीव ! हाथीना क० कान
नी पेरें च० चंचल ल० लक्ष्मी छे ति० त्रि
दश चांप एटले इंद्र धनुष तेहना सा० स
रिखां वि० विषयनां सुखछे पेहेलां तो अति
वल्लन्न लागे पण पछी जीवने दुखदाइ था
यछे तथा विनस्वर छे एहवुं जाणीने बु० हे
नव्य जीव तुं जाण थइने बुझय मा० मुरख
थइने मोहने विषे रपे मुं० मुंझातो श्री वि
तरागना धर्मनुं आचरण कर ॥३७॥

जहसंझाएसउणाण संगमोजहपहे
अपहिआणं ॥ सयणाणंसंजोगो,
तहेवखणन्नंगुरोजीव ॥३८॥

अर्थ—ज० जिम सं० संध्या समये सउ
णा ण० पंखीयोनो सं० संगम एटले संध्या
समय जुदी जुदी जातिनां पंखीयो वृक्ष
उपर एकठां थायछे प्रातःकाले सर्व पोत
पोताना मनगमते ठेकांणे उडी जायछे अनें
ज० जिम प० मारगे जातां पहि० पंथीयो
नो संगम थायछे तिम संसारने विषे स०
सजन सगांना सं० संजोगछे ते त० तिमज
पक्षियो तथा वटेमारगुनी पेरे क्षणभंगुर
छे जी० हे जीव एम जांणी धर्म कर॥३८॥

निसाविरामे परिभावयामि। गेहे प
लित्ते किमहं सुयामि ॥ डझंतमप्पा
णमुवरकयामि जंधम्मरहिउ दिअ
हा गमामि ॥३९॥

अर्थ—नि० जिम रात्रीनें वी० वीरांम
पांमे थके पाछले पोहोरें जागी उठीनें प्र

माद न करतां प० एम चिंतवणा करे जे गे० घरनें विषे प० अग्नि लाग्योछे कि० केम अ० हुं सु० सुइ रहुंछुं एणे दृष्टांते म० बलता अ० आत्मानें केम लेखामां नथी गणतो जं० जे धर्म रहीत दिवस हुं निर्गमुंछुं हुं दाझुंछुं तोपण तेहनी केम उपेक्षा करुंछुं वृध्धावस्थाए आयुष्यरुपी रात्रीनो पाछल्यो पोहोर जांणवो ए अवस्थानें विषें संसारथी सचेत थयां थकां संसारनी अनेक विटंबना रुप अग्नि लागी तेणे करी अनेक वेदना सेहवी पड़ी छतां धर्म रहित निर्गमुंछुं ॥३९॥

जाजा वच्चइ रयणी, नसा पडिनिअत्तइ ॥ अहम्मं कुण माणस्स, अफला जंतिराइउ ॥४०॥

अर्थ—जा० जे जे व० जायछे र० रात्री

तथा दिवस न० नही सा० ते ते रात्रि दिवस प० पाछां आवे अ० अधर्म करतां थकां मांणसनो भ० निस्फल वृथा जायछे रा० रात्री अनें दिवस ॥४०॥

जस्सत्थि मच्चुणासक्खं जस्स अत्थि पलायणं ॥ जो जाणे न मरिस्सामि, सोहुकंखेसुएसिया ॥४१॥

अर्थ—ज० जेहने म० मरण संघाते स० मी त्राइपणुं अ० छे ज० जेहनें मरण थकी प० डुर नाशी जावानी सक्ती अ० छे जो० जे एम जांणे के हुं न० मरीस्यज नही सो० ते हु० निश्चे कं० वांछे ए० ए रीते जे आगमीए काले धर्म करीस्य पण जेहनें मरण साथे मीत्राइ नथी जेहनें मरण थकी डुर नासी जावानी सक्ती नथी जे जांणे हुं निश्चे मरवानो छुं ते प्राणी एम कीम वीच्यारे जे

हुं आगमीए काले धर्म करीस्य तेतो आ ज थातु होय ते आवती काल उपर नरुंसो राखे नही अप्रमादपणे धर्म करे ॥४१॥

दंमकालिअंकरित्ता, वच्चंतिहुराइउय दिवसाय ॥ आउंसंविद्धनंता, गया विन पुणो निअंत्तंति ॥४२॥

अर्थ–दं० मन वचन कायाना असुन्न जोग ते जीवनें दंमेछे वढवाम तथा क्लेश करतां व० जायछे हु० निश्चे रा० रात्री अनें दिवस आ० ते आयुष्य मांहीथी घटेछे ग० गया ते पु० वली फरी न० नि० वधता नथी एटले जे गया ते तो गयाज ॥४२॥

जहे वसी हो वमियं गहाय,
मच्चूनरं नेइहु अंतकाले ॥
न तस्समाया न पिया न नाया ॥
कालंमित्तंमि सहरा नवंति ॥४३॥

अर्थ—ज० जिम केसरीसींघछे ते मि० मृग तें ग० युथ टोला मांहीथी ग्रहीनें लेइ जायछे म० तिम कालरुपीयो सींहछे ते न० मनुष्यना आयुष्यनें अं० अंतकाले हु० निश्चे स्वजनादिकना युथमांथी ने० लेइ जायछे ते समये न० नही त० तेहना मा० माता न० नही पिता नही भाइ भार्यादीक कोइ सखाइथाय. सहु कोइ देखतां काल जीवने लेइ जायछे तेउ सर्वे खेद पांमतां बेसी रहेछे पण का० तेहने मरणनें अवसरे मरणनां विभागी सगां कोइ थातां नथी थोमोस्यो आउखानो भाग आपी सकतां नथी ॥४३॥

जीअं जलबिंडसमं, संपत्तिउ तरंगलोलाउ ॥ सुमिणयसमं च पिम्मं, जंजाणसुतंकरिज्ञासु ॥४४॥

अर्थ—जी० ए जीवनें जीवतव्यछे ते ज० जलना बिंदूआ समांनछे अर्थात् जिम जलनो बींदू डाभनी अग्र उपर थोडीवार रहे तिम जीवतव्य पण थोडीवार रहे सं० संपत्तीयो जे छे ते पाणीना त० कल्लोलनी पेरे लो० चपलछे सु० स्वप्न समांनछे जे पे० संसारनें विषे स्त्री पुत्रादिकना उपर जे प्रेमसनेहछे ते माटे एहवुं जांणीने हे जीव जं० कांइ धर्म करणी ताहराथी थइसके ते करय धर्मने विषे प्रमाद करीस्य नही॥४४॥

संझराग जलबुब्बुउवमे जीविए जलबिंडुचंचले ॥ जुवणेय नइवेगसंनिभे पावजीव किमियं न बुझसे॥४५॥

अर्थ—सं० हे जीव! संध्यासमयनी राताश ज० पाणीना परपोटानी उ० उपमाछे जेहने एहवुं जी० जीवतव्य चं० चंचलछे

जल फ्ाननी अणी उपर रह्युं जे जलनुं टीपुं तेह्ना सरीखुं आयुष अथीरछे. जु० अने यौवन वयछे ते न० नदीना व० वेग समा नछे जातां वार लागे नही एहवुं छे, अर्थात् कृणीकछे ते माटे पा० हे पापना करणाहार जीव ! तुं कि० केम नथी बुऊतो अर्थात् सर्व कृणनंगुर छे एम जाणतो थको केम प्रतिबोधने पामतो नथी ॥४५॥

अन्नछसुआ अन्नछ गेहिणीपरिअ
णोविअन्नछ ॥ नूअबलिव्व कुडुंबं,
पिरिकतंतहयकयंतेण ॥४६॥

अर्थ—अ० अनेरे बीजे ठामे पोहत्या सु० पुत्र तथा गे० स्त्री ते पण मरीने अ० अनेरे गामे पोहती प० परिजन ते दासदासी प्रमुख कुंटुब परिवार ते अ० पण अ० मरीने अनेरे स्थानके पोहत्यां नू० नूतने जिम

बाकुला नांखे ते विषेरी बुटाबुटा नांखे ते
हनीपेरे ए कु० कुटुंब मेलो पि० अरहो प
रहो करी नांख्यो क० कृतांतकाल तेणे वि
षेरी नांख्युं अनेरी गतिए पोहोचतुं कीधुं ४६

जीवेण जवे जवे, मिलिआइं देहाइ
जाइ संसारे ॥ ताणं न सागरे हिं
कीरइ संखा अणंतेहि ॥४७॥

अर्थ—जी० जीवे ज० जवजवने विषे मि०
मेल्यां बांध्यां दे० शरीर जा० जेटलां सं०
आ संसारने विषे ता० तेहनुं जो लेखु क
रीये तो सा० सागरोपम की० अनंताना
जेटला समा थाय ते साथे संख्या करीएतो
ही पण न थाय अनंता सागरोपमनासमा
थकी शरीर बांध्यां बे ते अनंतगुणे अधिकां
जाणवां अथवा अनंता समुद्रनां पाणी ते
हना जेटलां बींदुआ थाय ते साथे संख्या

कीजे तोपण शरीर बांध्यांछे ते अनंतगुणा अधिकां जाणवां कारणके अनादीकालनो जीव संसारमां रझली रह्योछे ते माटे ४७

नयणोदयंपि तासिं सागर सलिला उ बहुयरं होइ ॥ गलिअंरु अमा णीणं माऊणं अन्नमन्नाणं ॥४८॥

अर्थ—न० नेत्रनां उ० पाणी आंसु ता० ते मातादिकनां जीवने आ संसारमां नव नवने विषे दुख पामतां मातादिकनां ने त्रांसु एटलां बधां थयांछे के ते स० असं ख्याता समुद्रनां स० पाणी थकी पण ते नेत्रोदक ब० घणुंज होय ग० आंसु रु० रोते थके नीकल्यां ते मा० माता अनेरी अनेरी एटली जुदी जुदी घणी जाणवी ॥४८॥

जं नरए नेरइया दुहाइ पावंति घो रणंताइ ॥ तत्तोअणंत गुणिअं

निगोअमणेडुहं होइ ॥४ए॥

अर्थ—जं० जे नरकने विषे ने० नारकीना जीव डु० डुःख पा० पामेछे घो० घोररौद्र बीहामणां अनंतां डुःख पामेछे त० ते नरकना डुःख थकी अ० अनंतगुणो अधिकां नि० निगोद म० मध्ये डु० डुःख हो० होयछे ते स्या नणी नरकनां डुःख थकी नीगोदनां अनंतगुणो अधीकां डुःख कह्यां तेहनो नावार्थ कहे छे. एक उदारीक शरीरमां अनंता जीव एकठा रहेछे ते कीम रहे तेहनो उत्तर एक सुइना अग्र उपर रहे एटली कंदमुलनी कली होय ते मांही असंख्याती श्रेणीछे तेमां असंख्याता प्रतरछे तेमां असंख्याता गोलाछे तेमां असंख्याता शरीरछे ते मांहीला एकेका शरीरमांही अनंता जीवछे एहवुं रहेवानुं ठाम घणुं संकमाशमां छे ते माटे नरक थकी अ

नंतगुणे अधीकां दुःख कह्यां तथा वली वारंवार जन्ममरण करे केमके एक नीगोदनो जीव एक मुहुर्त्तमांही पांसठहजार पांचसें छत्रीसवार जन्ममरण करे एक स्वासोस्वासमां सत्तरभव करे तोही पण सासउसासनो काल पुरण न थाय कांइक लीगारमात्र बाकी रहे एटले साम्हासत्तर फाफेराभव कल्प्या ते माटे नरकनां दुःख थकी नीगोदमां अनंतगुणे अधीकां दुःख कह्यां ४८

तंमि।विनिगोअमझे वसिउ रे जीव विविहकम्मवसा ॥ विसहंतो तिख्ख दुहं, अणंतपुग्गल परावत्ते ॥५०॥

अर्थ—तं० तेहवी अ० पण नि० नीगोद वनस्पति मांहीं व०वस्यो रे०रे जीव विविध प्रकारना क० कर्मना व० वस्य थकी वि० सेहतो थको ति० तिक्ष्ण दु० दुःखने अ०

अनंता पु० पुदगल प्रावर्त्तन लगी त्यां व
सतो थको ते घणां तिक्ष्ण तीक्ष्ण करण
निगोदना दुःख विषेशे करीने सहन कर्यां
अनंत पुदगल प्रावर्त्तन लगी ते अनंता अ
नंतो काल जाणवो ॥५०॥

नीहरिअकहावितत्तो, पत्तोमणुअत्त
णंपिरेजीव ॥ तछविजिणवरधम्मो,
पत्तोचिंतामाणिसरिछो ॥५१॥

अर्थ–नि० रेजीव तुं नीकल्यो अनुक्रमे
क० कोइक महत् कष्टे करीने त० तेहवी
नीगोद मांहीथी प० पाम्यो म० मनुष्यप
णुं अ० पण रे० रेजीव त० तिहां मनुष्य
पणाने विषे जि० तिर्थंकरनो उपदेस्यो ध०
धर्म अ० पण प० पाम्यो चिं० चिंतामणी
रतनना स० सरीखो ॥५१॥

पत्तेवितंमिरेजिअ, कुणासिपमायंत

यंतुमंचेव ॥ जेणंभवंधकूवे पुणोवि पडिजहंलहसि ॥५१॥

अर्थ–प० ते धर्मने पामे थके अ० पण रे० रे जीव कु० करेछे प० प्रमाद तो तुं चे० निश्चे जे० जे प्रमादे करीने भ० भवरुप अंध कुपने विषे पु० फरीने प० पमीश तो जन्म, जरा, मरण रुपीयां दुःख पामीश जिनधर्म करवानो जोग आवेलो हारीश तो पाछो पामवो दुर्लभछे माटे धर्मने विषे प्रमाद करीश नही ॥५१॥

उवलद्धो जिणधम्मो, नयअणु चिन्नो पमायदोसेणं ॥ हा जीव अप्प वेरिअ, सुबहुंपरउविसूरिहिसि ॥५३॥

अर्थ–उ० अरे जीव तुजनें लाध्यो जि० श्री तिर्थंकरनो धर्म पण न० आचर्यो नही प० प्रमादना दोषें करीने हा० इति षेदे

जीव तुं पोतेज पोताना आत्मानो वे० वेरी थयो तो परवस्य थको सु० अति घणां दुःख पु० आगल जातां मरण वेलाई अथवा परलोकनें विषे सोषीस्य ने प्रश्चाताप करीस्य माटे प्रमाद करीस्य नही अप्रमाद पणे धर्म कर. ॥५३॥

सोअंति ते वराया, पच्छा समुवठ्ठि
अंमि मरणंमि ॥ पावपमायवसेणं,
नसंचिउ जोहिं जिणधम्मो ॥५४॥

अर्थ—सो० सोचना प्रश्चातापकरे ते बापमा रांक प्रमादी प० पछे छेहमे ढुंकडुं आवे थके मरण पा० पापकर्मी जीव प्रमादवस्ये रह्या थकां प्रमाद पांचछे; ते मद १ विषय २ कषाय ३ नींद्रा ४ विकथा ५ ए पांचछे तेणों करीनें न० संपादन कर्यो नही, आचर्यो नही, जेणे तिर्थंकरनो धर्म ते अंत स

मये सोचना करे, प्रस्ताय, पण पछी स्युं करे, ते माटे प्रमाद छांमी धर्म करवो. ॥५४॥

धी धी धी संसारे, देवो मरिऊण जं तिरी होइ ॥ मरिऊण रायराया परिपच्चइ नरय जालाए ॥५५॥

अर्थ—धी० धीक्कार धीक्कार धीक्कार आ संसारनें कोइनें एकवार धीक्कार कोइनें बे वार धीक्कार पण संसारनें त्रण्यवार धीक्कार. स्या माटे जे दे० देवता सरीषा उत्तम जीवछे ते म० मरीने वली तिर्यंच थायछे. म० रा० अने जे राजाओनो राजा चक्रवृत्ती सोलहजार जक्ष सेवा करे जेहनी एहवो ते मरीनें प० नरकनी ज्वाला मांही उपजे तिहां परमाधामी देवता घणुं घणुं पचावे ते माटे संसारनें त्रण्यवार धीक्कारछे एवुं जांणी संसारथी वीरक्त थावुं ॥५५॥

जाइ अणाहो जीवो, डमस्स पुप्फं
व कम्मवाय हन ॥ धण धन्ना हर
णाइं, वरसयण कुडुंब मिल्लेवि॥५६॥

अर्थ—जा० जाय परलोकने विषे अ० अ नाथ असरण जीव डु० वृक्षनां फुलनीपरे जिम वायरे प्रेरयुं फुल अनाथ थायछे तिम जीव कर्मरुपीया वायरे प्रेरयो थको हणाय छे एटले ध० धन्य धान्य आ० आनरणादि क घ० घर स० स्वजन कु० कुटुंब परीवार ए सव मि० पमयां मेलीने जीव बापमो क र्मनो प्रेरयो एकलोज जायछे ॥५६॥

वसियं गिरी सुवासियं, दरी सुवासि
यं समुद्द मझंमि ॥ रुरकग्गे सुअ व
सिअं, संसारे संसरेतेणं ॥५७॥

अर्थ—व० ए जीव अनेकवार वशो गि० पर्वतने विषे वळी वशो गुफाने विषे व०

अनेकवार वशो स० समुद्र म० मांही रु१ वृक्षना अ० अग्रने विषे पण घणीवार वशो सं० एम संसार मांही आवागमन करतो । संचरे० जन्म मरण तेणे करीने एवा घणे गामे अवतार लीधो ॥५७॥

देवोनेरइ उत्तिय, कीड पयं गुत्तिमाणसोएसो ॥ रूवस्सीय विरूवो, सुह नागी डुक्खनागीय ॥५८॥

अर्थ–दे० वळी ए जीव क्यारेक देवता थयो ने० क्यारेक नारकी थयो की० कोइ प्रस्तावे कीडो थयो प० पतंगीयो थयो मा० कोइक प्रस्तावे मनुष्य थयो ए० ए जीव रू० क्यारेक सुरूपवंत थयो वि० क्यारेक कुरुपवंत थयो सु० क्यारेक सुखनो विभागी थयो अने क्यारेक डुखनो विभागी पण थयो ॥५८॥

राउत्तिय डुम गुत्तिअ,एससवा गुत्ति ए सवे अविऊ ॥ सामी दासो पुज्जो, खलत्ति अधणो धणवइति ॥५ए॥

अर्थ–रा० वन्नी ए जीव कोइ वखते राजा पण थयो द० नीखारी पण थयो ए० ए जीव एकदा प्रस्तावे सवा गो० चंमाल थयो स० सर्वे वेद एटले च्यारे वेदनो जाण थयो ते ४ वेद कीया रीउ १ यजुर २ साम ३ अथर ४ ए ४ वेदनो जाण थयो सा० क्यारेक स्वामी घणा लोकनो मुखी थयो क्यारेक बीजाउनो दास पण थयो क्यारेक घणा लोकनो पूजनीक थयो क्यारेक डुष्ट डुरजन पण थयो अ० क्यारेक नीरधन थयो तथा वळी कोइक प्रस्तावे एह जीव संसारमांही धनवंत थयो ॥५ए॥

नवि इछ कोइ निअमो, सकम्मवि

णविह सरिस कय चिंधो ॥ अन्नुन्न
रूववेसो, नडुव्व परिअत्तए जीवो ६०॥

अर्थ—न० नथी इ० इहां संसारने विषे को० कोइ पण एहवो नीयमा के० जीव सदा सरखुं रुप अने सरखो वेस धारण करे एहवुं नथी स० जेहवां पोतानां कर्म उपार ज्यां छे ते सरीखी चेष्टा करेछे अ० अनेरां अनेरां रू० रूप अने वेस प्रवर्त्ते छे न० नाटकीयानी परे जी० ए जीव जेम नाटकीयो तमासा करे तिहां स्त्रीनो स्वांग पहेरीने स्त्रीना सरखुं रुप बनावे वळी तेहनो तेह्ज नाटकीयो वेस पालटी पुरुषनो स्वांग पहेरीने पुरुषनुं रुप बनावे एम जीव पण चउदराजलोक रुपीया चउटाने विषे कर्मना वश थकी पूर्वोक्त प्रकारना भव करी नाटक करेछे ॥६०॥

नरए सुवेअणाउ, अणोवमाउ अ
साअ बहुलाउ ॥ रेजीव तए पत्ता,
अणंतखुत्तो बहुविहाउ ॥६१॥

अर्थ—न० नरकने विषे वे० वेदना दश प्रकारनी छे ते कहेछे अनंती क्षुधा१ अनंती तृष्या२ अनंती सीत३ अनंती उष्ण४ अनंती खाज५ अनंतो ज्वर६ अनंतो दाह७ अनंतो नय८ अनंतो शोक९ अनंतु परवश्यपणुं१० ए दश प्रकारनी वेदना साते नरकमां छे ते वेदना कही छे अ० नथी जेहनी उ० उपमा ते दुःखना बरोबर बीजुं दुःख बतावीए एहवुं कांइ छे नही अ० असाता वेदनी ब० बहुली घणीछे रे० रे जीव एहवी नरकनी वेदना संसारनें विषें त० तुं पांम्यो अ० अनंतीवार जेहनो अंत नही एटली वार ब० एहवी अनेक प्रकार

नी वेदना ॥६१॥

देवत्ते मणुअत्ते, पराभिउगत्तणं उव
गएणं ॥ भी सणउहं बहुविहं, अ
णंतखुत्तो समणुभूअं ॥६२॥

अर्थ–दे० हे जीव तुं देवतामांही गयो तिहां अथवा म० मनुष्यमांहि गयो तिहां प० पारका अ० अभीयोगीकपणे एटले पारका चाकरपणे उपन्यो तेवारें भी० भयंकर छेदन भेदन ताम्रादिकनां डुष ब० घणी प्रकारनां अ० अनंतीवार अनुभव्यां सह्यां ॥६२॥

तिरियगइं अणुपत्तो, भीम महावे
अणा अणेगविहा ॥ जम्ममरणर
हट्टे, अणंतखुत्तो परिब्भमिउ ॥६३॥

अर्थ–ति० अरें जीव तुं तिर्यंचनी गती

नें अनुक्रमे पांम्यो थको जी० रौद्र नयंकर एहवी अ० अनेक वि० प्रकारनी म० मोटी वे० वेदना ते सहन करी ज० आ संसार ने विषें जन्म मरण रुपीया अरहदने विषें अ० अनंतीवार अतिशयपणे तुं प० प रीनम्यो ॥६३॥

जावंति केवि दुरका, सारीरा माण साव संसारे ॥ पत्तो अणंतखुत्तो, जीवो संसारकंतारे ॥६४॥

अर्थ—जा० आ संसारनें विषे केटलांएक जात जातनां दुःख केहवाय ठे स० केटलां एक मन संबंधी इत्यादिक संसारमां जे जे दुःख ठे ते प० पांम्यो अनंतीवार जी० अरें जीव तुं सं० संसार रुपीया कंतार अर एयनें विषें ॥६४॥

तण्हा अणंतखुत्तो संसारे तारिसी

तुमं आसी ॥ जं पसमेउं सव्वो दही
ण मुदयं न तिरिज्जा ॥६५॥

अर्थ–त० हे जीव तृष्या अनंतीवार सं० संसारने विषे ता० तेहनी तुझने उपनी हती जं० जे तृष्याने उपसमावी ठीपावी सर्व सघला द० समुद्रनां उ० पाणी पण न० नसके नही समर्थ ठीपाववा मीटाडवा एहवी तृष्या उपनी हती ॥६५॥

आसी अणंतखुत्तो संसारे ते छुहा
वितारिसया ॥ जं पसमेउं सव्वो, पु
ग्गल काऊावि न तारिज्जा ॥६६॥

अर्थ–आ० हे जीव ! उपनी हती अ० अनंतीवार सं० आ संसारने विषे ते० ते तुझने छु० छुख पण ता० तेहवी जं० जे छुखने उपसमाववा स० सघला सर्व पु०

पुदगल कायना समोह अ० पण न० नही समर्थ उपसमावी न शके एहवी दुख उपनी हती. ॥६६॥

काऊण अणेगाइं, जम्म मरण परिअट्टण सयाइं ॥ डुक्केण माणुसत्तं, जइ लहइ जहछियं जीवो ॥६७॥

अर्थ—क० अरे जीव! आ संसारने विषे का० करीने अ० अनेक ज० जन्म म० मरणनां परिभ्रमणचववुं अने उपजवुं तेहना स० सय ते सेहेकम्रागमे ड० डुःखे करी मनुष्यपणाने ज० जद्यपि जो ल० पाम्यो ज० अकांम निर्जराए करीने रे जीव ।६७।

तं तह डुल्लह लंभं, विज्जुलया चंचलंच मणुयत्तं॥ धम्मांमि जोवि सीयइ, सो काउरिसो न सप्पुरिसो ६८

अर्थ–तं० ते त० तिमज ङु० डुर्लन ल० पांमीने वि० विजलीना सरीषुं च० चंचल अथीर म० मनुष्यपणाने ध० पछी ह्वे जो धर्मने विषे सदाय प्रमाद करे तो सो० ते का० कुसित् पुरुष जांणवो नही तेहने सत्त उत्तम पुरुष कहेवो ॥६८॥

माणुस्सजम्मे तडिलद्धएणं॥ जिणं दधम्मो न कओय जेणं ॥ तुट्टे गुणे जह धाणुक्क एणं ॥ हत्था मलेव्वाय अवस्स तेणं ॥६९॥

अर्थ–मा० आ संसार रुपीया समुद्रने विषे मनुष्यनो ज० जन्म ते त० तूठ कांठा सरीषो ल० लाध्यो पाम्यो छतां जि० श्री तिर्थंकरनो धर्म न्नाषीत् धर्म न कीधो जे मनुष्ये ते मनुष्यने तु० ज० जिम तु० त्रुटी ध० धनुषनी पणच तेवारे संग्रामने विषे

धनुषना धरणहार पुरुष तेहने प्रश्चाताप करी ह० हाथ म० गसवा पमे अ० निश्चे तिम ते पुरुषने पण धर्म न कीधा माटे मरण वेलाए अवस्य निश्चे हाथ गसवा पमे प्रश्चाताप करवो पमे ते माटे धर्म करवो॥ ६ए

रे जीव निसुणि चंचल सहाव॥ मिल्लेविणुसयल विबझ्नाव॥ नवन्ने य परिग्गह विविहजाल॥ संसारि अछि सहु इंदजाल॥ ७०॥

अर्थ—रे० रे जीव तुं ति० सांनल चं० चंचल स्वन्नाववंत मि० त्याग कर गंड्य तुं आ संसारने विषे स० सघलाय पण आत्म गुणथी ब० बाह्यनाव न० नव प्रकारनो प० परिग्रह छे ते केहवो छे वि० विविध प्रकारना जा० जाल ते बंधण समांन्य छे ते नव प्रकार कीया ते कहेछे उघामी नूमि

१ क्षेत्र ंकी जूमि२ हिरण्य३ सोवर्ण४ धन्य५ धान्य६ डुपद७ चतुपद८ कांसाकुटए ए नव प्रकारनो परिग्रह जांणवो सं० संसारने विषे सर्वे इंद्रजाल समांन देखतां मनोहर ठे पण परमारथे जोतां असार ठे माटे धर्मने आदर ॥७०॥

पियपुत्त मित्त घर घरणि जाइ ॥
इह लोइय सव्व नियं सुह सहाय॥
नाविअछि कोइ तुह सरणि मुख॥
इंकलुतुं सहसि तिरि निरयडुख ७१॥

अर्थ–पि० अरे जीव प्रीयवल्लन एहवा पु० पुत्र मीत्र अने स्वजनादिक तथा मोटा मेहेल घर स्त्री ज्ञाति गौत्र प्रमुष ए सघलाय इ० आ लोकना स० सर्व सघलाय नि० पोताना सुखनां साधनारां ठे पोताना सुखने इठनारां ठे न० पण कोइ ताहरुं स

रण हेतु नथी जेवारे ताहरे दुःख आवस्ये तेवारे दुःखथी तुजने कोइ मुकावनारुं नथी अरे मुरष जीव इ० एकलोज तुं तिर्यंचनां तथा नरकादिकनां दुःख स० सहन करीस्य ॥७१॥

कुसग्गे जह उसाबिंदुए थोवं चिठ्ठइ लंबमाणए ॥ एवं मणुआण जीवियं समयं गोयम मा पमायए॥७२॥

अर्थ—कु० डाभनी अग्र ते अणी उपरे झाकलनुं बिं० टीपुं ते थो० थोडीवार लगी रहे लंबायमांन वायरे हालतुं थकुं ए० एणीपरे म० मनुष्यनुं जी० जीवतव्य आउषु अथीर छे ते माटे स० समय मात्रनो गो० हे गौतम मा० न करवो प्रमाद एम श्री उत्तराध्ययन सुत्र दसमे अध्ययने भगवंते गौत्तम प्रत्ये कह्युं ॥७२॥

संवुज्झह किंन वुज्झहा, संबोही खलु पेच्च डुल्लहा ॥ नोहुं वणमंतिराइउ, नो सुलहं पुणरावि जीवियं ॥७३॥

अर्थ—सं० अहो नव्य जीवो तुमे धर्मने विषे बुजो कीम नथी बुजता सं० परनव ने विषे बोधबीज समकीत पामवुं ख० नि श्चे डु० डुल्लन नो० जे रात्री अने दिवस आउखामांथी गयां ते निश्चे फरीने आवे नहीं, नो० नथी सुलन पु० वारंवार संजम चारीत्र सहीत जीवतव्य पामवुं ते माटे धर्म पामी प्रमाद न करवो ॥७३॥

ड्हरा बुड्ढाय पासह, गप्नडा वि च यंति माणवा ॥ सेणे जह वट्टयं हरे, एवं आउक्खयं मि तुट्टइ ॥७४॥

अर्थ—ड० हे जीव! बालक तथा वु० ग

रढा तुं जोतो खरो ग० वली गर्जने विषे थी अ० पण च० चवेछे मा० मनुष्य स० सिंचाणो जिम व० वर्त्तक एटले चीमकली तथा तेतरने हरी लेइ जाय ए० एम आउ खानो अंत आवे थके आयुष पण तुटे मोतकालरुपी सिंचाणो ने आउखारुप ते तरने हरी ले तेवारे कांइ पण बल चा ले नही ॥७४॥

तिहुंयण जणं मरंतं, दठूण नियंति जे न अप्पाणं ॥ विरमांति न पावा उ ॥ धिद्धी धिठ्ठतणं ताणं ॥७५॥

अर्थ—ति० त्रण्य जूवन ते स्वर्ग १ मृत्यु २ पाताल ३ ए त्रण्य जूवनना लोकने म रतां द० देखीने नि० संवगरता न० नथी जे० जे मनुष्य अ० पोताना आत्माने वि० वीरमता नथी एटले उसरता नथी पा०

पापकर्म थकी धि० धिक्क धिक्क ता० ते म
नुष्यना धि० धीगाइपणाने तेहना जेवो
कोइ मुरख नही ॥७५॥

मामाजं पह बहुअं, जे बध्धा चिक्क
णोहिं कम्मेहि ॥ सव्वेसि तेसि जाय
इ ॥ हिअवएसो महादोसो ॥७६॥

अर्थ–हवे इहां शिष्य गुरु प्रते कहे छे.
मा० घणो उपदेश न आपो अर्थात् घणुं न
बोलो केमके जे० जे भव्य जीव ब० बंधा
णाछे चि० चीकणां कारण क० आठ क
र्मरुपीया बंधणे करीने स० ते सघलाय
जीवोने ते० ते जा० थायछे हि० हितका
री जे उपदेश ते म० महा दोषरुप अर्थात्
धर्मनो उपदेश दोसरुप थइ परिणमेछे॥७६॥

कुणसि ममत्तं धण सयण विहवप
मुहे सुणंत दुरकेसु॥ सिढिलोसि आ

यरंपुण, अणंत सुरकं मिमुरकांमि ७७॥

अर्थ–कु० रे जीव! तुं करेछे म० ममता धारक ध० धन्यने विषे स० स्वजन परीवार तेहने विषे वि० अने वैजव प० प्रमुख तेहने विषे पण ते केहवांछे अ० अनंतु दुःख छे जेहने विषे अने ते सि० सिथिल करेछे आ० जीवनां आ० आदर ते उद्यम तेहने पु० वली अ० अनंतां सुखछे जिहां मो० मोक्षने विषे तेह सुखने पामवा देता नथी पूर्वोक्त धन्य स्वजन प्रमुख ते माटे ममता जाव छोड्य ॥७७॥

संसारोदुहहेउ, दुरकफलो दुसह दुखरूवोय ॥ नचयंति तंपि जीवा, अइबधा नेह निअलेहिं ॥७८॥

अर्थ–सं० आ च्यारगति रुप संसार दुःखनो हेतु छे. दुःखनुं कारणछेदु० दुःखनां फ

लनो देणहारो बे अने संसार दुःखे करी सहन थाय एहवो दुःखरुप बे अर्थात् केवल दुःखस्वरूप बे न० न बांमे तोही तेहवो दुःखमय बे तोपण जीव संसारने केम न बांमे के अ० अतिहि बंधाणा बे स्नेहरूप सांकले करी गाढा ब्रह्मदत्त चक्रवृत्तीनीपरे उपदेस न लागे संसारमांही खुत्यां थकां पबी दुःख पांमे ॥१८॥

नियकम्म पवणचलिउ, जीवो संसारकाणणे घोरे ॥ काकाविडंबणाउन पावए दुसहदुरकाउ ॥१९॥

अर्थ–नि० निज ते पोताना कर्म रुपीया वायरे प्रेर्यो हलाव्यो थको जी० जीव संसार रुपीया का० वनने विषे घो० घोरभयंकर का० कोण कोण वि० विटंबणा न० नथी पांमतो अपि तु शब्दथी सर्व वि

टंबणा पांमे डुःखे करीने सहन थाय हेवुं डुःख डे ॥७ए॥

सिसिरंमि सीयलानिल ॥ लहरि सहस्सेहिं निन्न घणदेहो ॥ तिरि यत्तणंमि रन्ने, अणंतसो निहणम णुपत्तो ॥७०॥

अर्थ—सि० सीआलाने विषे अत्यंत सीत एहवा नि० वायरानी ल० लहेरना स० सहस्त्रोए करीने नि० नेदाणुं घणुं दृढ एहवुं जे दे० शरीर ति० तिर्यंचना नवने विषे र० अटवी मांही अ० अनंतवार डुःख नोगवी नि० विघन एटले मरणने अ० पांम्यो ते तिर्यंचना नवने संनालय ॥७०॥

गिम्मायवसंतत्तो, रन्नेछुहिन पिवासिन बहुसो ॥ संपत्तोतिरियनवे मरणछहं बहु विसूरंतो ॥७१॥

अर्थ—गि० ग्रिष्मकाल उन्हालाने विषे तापे करीने त० तप्यो थको र० अटवीने विषे बु० भुख्यो अने पि० तृष्यो ब० घणी वार सं० पाम्यो ति० तिर्यंचना न० नवने विषे म० मरणनां ड० डुःख ब० घणीवार वि० पश्चाताप करतो थको ॥८१॥

वासासुरन्नमज्झे, गिरिनिज्झरणोदगे हिवज्झंतो ॥ सीयानिल मज्झविउ म उसितिरियत्तणेबहुसो ॥८२॥

अर्थ—वा० वृषाकाल चउमासाने विषे र० अटवी म० मांही गि० पर्वतना नि० नीरझरणनां दं० पांणी तेणे करी बु० बुझतो तणातो थको पीडा पांमतो सी० सीतल एहवा नि० पवने करी झ० दाझ्यो थको म० मरण पांम्यो ति० तिर्यंचना नवने विषे ब० घणीवार ॥८२॥

एवं तिरियभवेसु ॥ कीसंतो डुरकस
यसहस्सेहिं ॥ वसिउ अणंत सुत्तो,
जीवो भीसण भवारन्ने ॥८३॥

अर्थ—ए० एणी पेरे पूर्वे कह्या प्रमाणे ति० तिर्यंचना भ० भवने विषे की० क्लेश दुःख पामतो थको अने दुःखना सयसहस्र कोडी भोगवतो थको व० वस्यो अ० अनंतीवार ते जेहनो अंत नही एटली वार जी० जीव भी० भीसण भयंकर एहेवा भ० भवरुपीया अ० अरण्य वगडाने विषे ॥८३॥

दुठ्ठकम्मपलया, निले रिउभीसणं
मि भवरन्ने ॥ हिंडंतो नरएसुवि,
अणंतसोजीवपत्तोसि ॥८४॥

अर्थ—दु० दुष्ट कहीतां भुंडां एहवां जे अ० आठ कर्म रुपीया प० प्रलय काळनो नि० वायरो तेणे करीने पे० पेर्यो थको

भी० भयंकर एहवा भ० भवरुपीया अ० अरण्यने विषे हिं० हिंमतो भमतो थको न० नरकने विषे पण एहवां पूर्वोक्त दुःख ने अ० अनंतीवार जी० जीव प० पाम्यो.

सत्त सुनरय महीसु, वज्जानल दा हसीय वेयणासु ॥ वसिउ अणंतखु त्तो, विलवंतो करुणसद्देहिं ॥८५॥

अर्थ—स० साते न० नरक म० पृथवीने विषे व० वज्र समान कठण एहवो जे अ० अग्निनो दा० दाह ते सरिखो दाह छे जिहां तथा सी० सीतपरम ताढनी वे० वेदना छे जिहां तिहां व० वस्यो अ० अनंतीवार वि० विलाप करतो थको क० दयामणा स० शब्द करतो थको जे शब्द सांभलीने दया उपजे एहवा शब्दे करीने रीव करतो थको पोताने कर्मे करीने ॥८५॥

पिय माय सयण रहिउ, डुरंतवाही हिपी डिउ बहुसो ॥ मणुयन्नवे नि स्सारो, बिलविउ किंन तं सरासि८६॥

अर्थ–पि० रे जीव पि० पित्या मा० माता स० सजन तेउ र० रहीत एकलो हतो डु० डुःखे करी अंत बेहलो आवे एहवी जे वा० व्याधीए करी तुं पी० पीमा पाम्यो ब० घ णीवार अनंतीवार म० एहवा मनुष्यना नि० नीसार न० भवने विषे वि० विला प करतो हतो ते तुं आज केम संन्नारतो नथी ॥८६॥

पवणुव्व गयणुमग्गो अलखिउ न्नम इ न्नववणे जीवो॥ठाण ठाणं मिस मु, ज्किऊण धणसयणसंघाए॥८७॥

अर्थ–प० वायरो व० जिम ग० आकाश मार्गने विषे अ० अण दीसतो थको न्नमे

तिम जीव पण वायरानी परे संसाररुपी
या वनने विषे अण दीसतो भमे गा० गाम
गाम स० ठांमी तजीने ध० धन्य स० स
जनना सं० समुहने ॥८७॥

विघिजंता असयं, जम्म जरामरण
तिरककुंतोहिं ॥ उहमणु हवंति घोरं,
संसारे संसरंतिजिया ॥८८॥

अर्थ—वि० विंधाय छे वारंवार ज० ज
न्म, जरा, मरण रुपीयां ति० तिक्ष्ण कुं०
भाले करीने ड० दुःख असातारुप अ० हो
यछे घो० घोररौद्र सं० एह च्यार गतिरुप
संसारने विषे सं० परिभ्रमण कर्या थकां
जि० जीव ॥८८

तहवि खणंपि कयाविहु ॥ अन्नाण
भुयंग मंकियाजीवा ॥ संसारचार
गाउ, नयउ विज्जांति कईयावि॥८९॥

अर्थ–त० तोही पण ख० एक क्षणमात्र पण क० कोइवारे हुं निश्चे अ० अज्ञान रुपीया न्रू० सर्पे ड० डसेला एहवा जे जी० संसारीरुप सं० संसाररुपीया चा० बंधी खानाथी न० उदवेग पामता नथी नुसर ता नथी कदाचित् पण संसारने विषे॥८ए॥

कीलसि कियंत वेलं, सरीर वावी सुजब पइसमयं ॥ कालरहट्ट घडी हिं, सो सिज्जइजीवियंज्ञोहं ॥ए०॥

अर्थ–की० अरे जीव तुं केटला काल लगी क्रीडा रमत करीश स० आ शरीर रुपणी वा० वावीने विषे ज० जिहां स० समय समयने विषे का० कालरुप अरह टनी घ० घडीए करी सो० आयुषरुपी ज लनो समुह ते सोसवाय बे. ते माटे चेत धर्म कर ॥ए०॥

रेजीव बुज्झमामुज्झ ॥ मा पमायंकरे
सिरेपाव ॥ किंपरलोए गुरुडुक्खन्ना
यणं होहिसि अयाण ॥ए१॥

अर्थ—रे० अरे जीव तुं बुझ्य धर्मने विषे
प्रतिबोध पाम्य मा० मोहे करी मुझाइश
नही. मा० पांच प्रकारना प्रमाद करीश
नही अरे पापना करणहार किं० किस्युं प
रलोकने विषे गु० मोटां एहवां दुःखनो
न्ना० न्नाजन गाम ही० होइश अ० अरे
अजाण मुरखा तुं चेत ॥ए१॥

बुज्झसु रे जीवतुमं मामुज्झ सुजिण
मयं मिनाऊण॥ जम्मा पुणरवि ए
सा, सामग्गी डुल्लहा जीव ॥ए२॥

अर्थ—बु० अरे जीव तुं प्रतिबोध पाम्य,
बुझ्य मा० संसारने विषे मुझाइ मरीश
नही जि० जीनमतने तत्व जाणीने ते ध

मेनुं आचरण कर ज० जे जणीपु० फरीने वली ए० एहवी सा० सामग्री ते मनुष्य पणुं१ सीधांतनुं सांजलवुं२ सुध सदहवुं३ संजमने विषे बल प्राक्रमनुं फोलववुं४ ए हवी सामग्री पांमवी डुर्लज छे हे जीवए२॥

डुलहोपुण जिणधम्मो, तुमंपमाया यरोसुहेसीय ॥ डुसहंच नरय डुरकं कहहोहिसि तंनयाणामो ॥ए३॥

अर्थ—डु० दोहीलो छे पु० वली जि० तिर्थंकरनो उपदेस्यो दया मुल पांमवो तु० अने तुं पु० प्रमादने आ० आदरतो थको सु० सुखने वांछे छे डु० च० वली न० नरकनां डुःख तो डुःखे करीने सहन थाय एहवां छे क० तो केहवो तुं हो० हो इस्य ने ताहरी सी गती थाशे ते तुं न० न थी जांणतो ॥ए३॥

अथिरेण थिरोसमलेण निम्मलोप
रवसेण साहीणो ॥ देहेणजइ विढ
प्पइ धम्मोता किं न पज्जत्तं ॥९४॥

अर्थ—अ० अथिर एहवा उदारीक शरीरे करी थि० थीर एहवो धर्म आचरीए म० मल सहीत एहवा शरीरे नीर्मल एहवो धर्म थाय ते माटे करीये प० जरा रोगे करी परवस्य एहवा शरीरे करी धर्म कार्य स्वाधीन छे ते करवो दे० एहवा देहे करीने जो० जो वि० घणुं वधारीये ध० धर्म एट ले धर्मनुं आचरण करीए तो स्युं श्री जिन धर्मनुं पुर्ण फल न पांमीए सर्व पांमीउ ॥९४

जह चिंतामणिरयणं सुलहं नहु हो
इतुछ विहवाणं ॥ गुणविहव वज्जि
याणं जियाणतह धम्म रयणंपि ॥९५॥

अर्थ—ज० जिम चिं० चिंतामणी र०

रत्न मननी वांछा प्रमाणे थइ आवे एहवुं रत्न ते सु० सुलन्न पांमवुं न होय हु० निश्चे तु० अल्प पुन्यना धणीने अथवा अल्प पुण्यना करण हारने गु० समकीत प्रमुख गुण वि० वैन्नव संपदा रुप व० रहीत एहवा जि० जीवोने त० तिम ध० धर्म रुपीयुं र० चिंतामणी रतन पण पांमवुं सुलन्न नथी डुर्लन्न छे ॥ए५॥

जहदिठी संजोगो, नहोइ जच्चंधया ण जीवाणं ॥ तह जिणमय संजोगो न होइमिच्छंध जीवाणं ॥ए६॥

अर्थ—ज० जिम दृष्टीनो संजोग न० न होय जाति अंध जन्मना अंध जीवोने त० तिम श्री जिनराजना परुप्या धर्मनो तथा तत्वविच्यार संजोग प्राप्ती न० न होय म० मिथ्यात दर्शन मोहनी एहवा अंध

जी० जीवोने ॥८६॥

पच्चख्कमणं तगुणे जिणंद धम्मे न
दोस लेसोवि ॥ तहविहु अन्नाणंधा,
नरमंति कयावितंमि जिया ॥८७॥

अर्थ—प० प्रत्यक्षपणे अ० अनंता गुण
जि० श्री जिनेस्वरना धर्मने विषेछे, न०
राग द्वेषादिक दोषनो लेश पण नथी त०
तोहि पण हु० निश्चे अ० अज्ञाने करीने
आंधलाछे ते न० न रमे एटले चित्त लगावे
नही क० कदापीकाले पण तं० ते जिनेश्वर
भाषीत् धर्मने विषे जीव ॥८७॥

मिच्छे अणंतदोसा, पयडा दीसंति
नाविय गुण लेसो ॥ तहविय तंचेव
जिया, हामोहंधानि सेवंति ॥८८॥

अर्थ—मि० मिथ्यात्व मतने विषे अ० प्रा
ण हिंस्यादिकना अनंता दो० दोष प०प्रग

टपणो दि० देखायछे, न० दया, क्षमा प्रमुख नो लवलेष मात्र पण गुण नथी त० तोही पण तं० ते मीथ्यात्वी जीव हा० अहामोहे करीने अंध थका नि० सेवेछे ॥एए॥

धिर्ग्धीताण नराणं विन्नाणे तहगुणे सु कुसलत्तं ॥ सुहसच्च धम्मरयणे सुपरिख्कं जे नयाणंति ॥एए॥

अर्थ—धि० धिक्कार पमो, धिक्कार पमो, ता० तेह न० मनुष्यना वि० विज्ञानने विषे त० तिमज गु० दांन प्रमुख गुणने विषे कु० माहापण चतुराइने विषे सु० जे जीव न ला साचा ध० धर्म र० रत्ननी सु० नली परीक्षा करीने जे जे न० न जाणे जे ए धर्म रुमोछे, के बीजो धर्म रुमो छे, धर्मनुं पार खुं करी जाणे नही तेहनुं माहापण कांइ कामनुं नही ॥एए॥

जिणधम्मोय जिवाणं अपुव्वो कप्प
पायवो ॥ सग्गापवग्गसुख्काणं फ
लाणं दाइ गोइमो ॥१००॥

अर्थ–जि० आ जीन ध० धर्म जी० न
व्यजीवने अ० अपुर्वकल्पवृक्षछे स्या माटे
जे ए धर्म स० स्वर्ग अने अ० अपवर्ग ते
मोक्ष तेहनां सु० सुखरूप एहवां फ० फ
लनो दा० देणहार इ० ए जिनधर्मछे॥१००॥

धम्मोबंधुसुमित्तोय, धम्मोयपरमो
गुरु ॥ मुख्कमग्गे पयछाणं, धम्मो
परम संदिणो ॥१०१॥

अर्थ–ध० रे जीव! ए धर्म बं० जाईनी
पेरे आपदा टाले तथा सु० जला मीत्रनी
पेरे सुख करनारछे, ध० एह जिनधर्म प०
उत्कृष्टो गु० सदगुरुछे नरकादिक गति नी
वारवा माटे मो० वली मोक्ष मार्गने विषे

चालनारा तेहने ध० धर्म प० उत्कृष्ठा सं० रथ छे ॥१०१॥

चउगइणं तडुहानल पलित्त भव
काणणे महाभीमे ॥ सेवसु रे जीवतु
मं, जिणवयणं अमियकुंडसमं १०२

अर्थ—च० च्यारगति मांही जे जन्म, जरा, मरण रूप अनंता दुःखथी अ० अनल ते महा अग्नि प० तेणे करी दग्ध थयेलो दाझेलो भ० भवरुपी का० अरण्य तेहने विषे म० मोटी रुद्रआयमां ते माटे से० सेवतुं रे० रेजीव जि० श्री तिर्थंकरनां व० वचन ते अ० अमृतकुंभ स० सरिखां जिमलायमां बलतां जलकुंभमां पेसवुं ते बचाव छे तिम च्यारगतिनां दुःखरुप अग्निए बलतां तिर्थंकरनां वचन रुप अमृतकुंभमां पेसेतो बचाव थाय सीतल थाय ॥१०२॥

विसमे नवमरुदेसे, अणंतदुह गि
म्मताव संतत्तो ॥ जिणधम्मकप्परु
रकं सरसुतुमं जीव सिवसुहदं १०३

अर्थ—वि० विषम चालतां दोहीलो दुःख कारीयो न० संसार रुपीयो म० नीरजल मारुआड देस तेहने विषे अ० अनंत दुःख कारीयो जे ग्रिषम काल उन्हालो ते उना लाना ता० तापे करीने सं० घणो तप्यो थको जि० तिर्थंकरना धर्मरुपीयो क० कल्पवृक्ष तिहां स० दोडीने पोहोच तु० तुं जी० हे जीव धर्मरुपीयो कल्पवृक्ष केहवो छे सि० मोक्षनां सुखनो देणहारछे॥१०३॥

किंबहुणा जिणधम्मे, जइयवं जह
भवोदहिंघोरं ॥ लहुतरिय मणंतसु
हं लहइ जिउसासयंठाणं ॥१०४॥

अर्थ—किं० घणुं स्युं कहीवुं जिन धर्मने

विषे ज० यत्न करवुं ज० जिन धर्म सवने करयां थकां न० संसार रुपीयो ज० समुद्र घो० नयंकर ठे तेहने ल० उतावलो त० तरीपार पांमीने अ० अनंतु सुख ठे जेहने विषे एहवुं ल० सा० सास्वतुं ग० स्थांनक जे मोक्ष तेहने ल० पांमे जि० जीव ।१०४।

इ० इम श्री वैराग्य शतक गाथाकाव्य प्रबंध अर्थ सहित संपूर्ण थयुं ॥

॥ इति श्री वैरागशतक संपूर्ण ॥

अथ श्री उपाशक सूत्रनो अधीकार संक्षेपमां नीचेना जंत्र मुजब.

श्रावकनुं नाम.	जन्म भुमी.	धन साहीबी.	[1]गायोनो वर्ग.	स्त्रीनुं नाम.	श्रावकपणुं.	[2]पडिमा.	कुल श्रावकपणुं.	उपसर्ग.	संलेहणा.	गतीने आयुष्य.	देवतामांथी नीकळी क्यां उपजशे.
१ आणंद	वाणीजग्राम	बार करोड सोनैया	४ वर्ग	सीवानंदा	साडा चउद वर्ष.	साडा पांच वर्ष	वीस वर्ष	अवधी ज्ञाननो	एक मासनी	सौधर्म देवलोकमांचार पल्योपमनु आयुष्य	माहावीदेहक्षेत्रमांसंजम लेइ सीध थशे.
२ कामदेव	चंपा नगरी	१८ क० सोनैया	६ वर्ग	भद्रा	,,	,,	,,	पीसाच देवनो	,,	,,	,,

[1]वर्ग कहेतां जेने घेर १० हजार गायोनो व्रंद होय तेने एक वर्ग अथवा एक गोकुळ जाणवुं. [2]पडीमा एटले श्रावकनी क्रिया पहेली पडीमा एक महीनानी

३ चुल्लणी पीया	वाणारशी नगरी	२४ करोड़ सो०	८ वर्ग	सामा	,,	,,	,,	देवताए त्रणमाताने मार्यानो	,,	,,	,,
४ सुरादेव	,,	१८ करोड़	६ वर्ग	धन्ना	,,	,,	,,	देवताए रोगनो	,,	,,	,,
५ चुल्लसतक	आलंभीया	१८ करोड़	,,	बहुला	,,	,,	,,	दे० धन वीखेरीनाख०	,,	,,	,,
६ कुंडकोलीक	कंपीलपुर नगरी	१८ करोड़ सो०	,,	पुंस्सा	,,	,,	,,	देव० उतरासन अने मुद्रीकानो	,,	,,	,,
७ सगदाल पुत्र	पोलासपुर	३ करोड़	१ वर्ग	अग्नीमीत्रा	,,	,,	,,	देव० स्त्रीने मार्यानो	,,	,,	,,

ने छेल्ली अगीआरमी पडीमा अगीआर महीनानी ए रीते एकथी अगीआर सुधी श्रावकनी पडीमा (क्रिया) करी तेना साडापांच वर्ष थाय.

८ महासतक	राजग्रह	४४ करोड़*	२० वर्ग	रेवती	,,	,,	,,	उष्ट्र स्त्री रेवतीए	,,	,,	,,
ए नंदणीपीया	सावथ्थी	१२ करोड़	४ वर्ग	अस्वनी	,,	,,	,,	०	,,	,,	,,
१० तेतलीपीया ने सालहीपीया	,,	,,	,,	फागुणी	,,	,,	,,	०	,,	,,	,,

*महासतकने ४४ करोड़ सोनया अने अठावीस वर्ग गायो लखी छे तेनुं कारण जे तेमने पोताना घरनातो २४ करोड़ सोनैया अने ८ वर्ग गायो हती तेमज तेमने १३ स्त्रीउ हती तेमांथी वडेरी उष्ट्र रेवती तेना पीयरथी ८ करोड़ सोनैया ने ८ वर्ग गायो लावी हती अने बाकीनी बार स्त्रीउ पोताना पीयरथी एकेक करोड़ सोनैया ने अकेक वर्ग गायो लावी हती ए रीते सर्व मळीने महासतकजीना घरमां ४४ करोड़ सोनैया ने २८ वर्ग गायो थइ. पण पोते जेवारे वीरप्रभु पासे व्रत आ

दर्यां ने परीग्रहनुं मान कर्युं तेवारे पोताना घरना २४ करोड सोनैया ने ८ वर्ग गायो हती तेटलुं पोवा थकु व्रतमां मोकळु राख्युं अने बाकीना १० करोड सोनैया ने १० वर्ग गायो जे स्त्रीउ पोताना पीयरथी लावी हती तेना उपर पोते ममता राखी नहोती न स्त्रीउनुं स्त्रीउने सोंप्युं हतुं वळी दुष्ट स्त्री रेवतीए पोतानी बार शोक्यामांथी ६ ने झेरथी मारी ने ६ ने शस्त्रथी मारी हती ने ते दुष्ट रेवती मांसने विषे ग्रथील थइ घणा मांसना पीता करी शेकी सुराआदीक मेळवी स्वाद करती वीचरे तेवारे राजग्रह नगरमां एकदा प्रस्तावे अमारीपडो वजडाव्यो एटले कोइए जीव मारवो नहि एवो पडह फेरव्यो हतो तेवारे रेवती गाथापतीणी मांसने विषे मुरछाणी थकी पोताना बापना घरना गोकुळमांथी पीयरना नोकर पासे गायोना बे वाछडा मरावी मंगावे ने ते मांसनो अहार करती वीचरे. वळी एकदा प्रस्तावे महासतकजी श्रावक पौसध करी बेठा ने धर्मध्यान ध्याता हता एवामां ते रेवती उनमदपणे वीखरेला केशे अवीधीए महासतकजी पासे आवी कहेवा लागी के अरे महासतक श्रावक

धर्मना कामी १ पुन्यना कामी २ सरगना कामी ३ मोक्षना कामी४ धर्मना वांछक५ पुन्यना वांछक ६ सरगना वांछक ७ मोक्षना वांछक ८ धर्मनी त्रशावंत ए पुन्यनी त्रशावंत १० सरगनी त्रशावंत ११ मोक्षनी त्रशावंत १२ एम बार बोल कह्या ने! शुं तुं मोक्ष सुखनो अभिलाषी थयो! ने मारी साथे संसारनां सुख भोगवतां वीचरतो नथी एम आकरां वचन कह्यां ए रीते बे त्रणवार बोली तोपण महासतकजी बोल्या नहि ने धर्मध्यानमां प्रवर्त्या. रेवती पाछी घेर गइ वळी एकदा प्रस्तावे महासतकजीए अणसण कर्युं ने शुद्ध अध्यवसाए अवधीग्नान उपन्युं तेवारे रेवती आवी उपर प्रमाणे त्रणवार बोली त्यारे महासतकजी बोल्या जे तुं सात दहाडे रोग थयेथी मरीने पहेली नरके जइश एवुं वचन सांभळीने रेवती बीहीनी ने घेर गइ ए रीते महासतक श्रावकने डुष्ट रेवतीनो उपसर्ग जाणवो.

अथ श्री जाणवाने समजवा लायक
बुटक बुटक बोल लखीएछीए.

सुत्र प्रश्न व्याकरणना संम्वर द्वार मधे जीवने आधार रुप बोल कह्या छे तेनी विगत.

१ वीहीतांने जेम शरणानो आधार तेम दुर्गतीमां पमतां रे जीवने दया धरमनो आगार.
२ पक्षीने जेम आकाशनो आधार तेम दुर्गतीमां.
३ तृष्याने जेम पाणीनो आधार तेम दुर्गतीमां.
४ भुख्याने जेम भोजननो आधार तेम दुर्गतीमां.
५ समुद्रमां बुमतां जेम वहाणनो आधार तेम दु.
६ चोपदने जेम अटवीनो आधार तेम दुर्गतीमां.
७ रोगीयांने जेम औषधनो आधार तेम दुर्गतीमां.
ठ भुल्याने जेम साथनो आधार तेम दुर्गतीमां.
ए साधुने जेम सुत्रनो आधार तेम दुर्गतीमां.
१० श्रापकने जेम साधुनो आधार तेम दुर्गतीमां.

ए रीते उपर लखेला दश बोल मधेथी आठ बोल तो सुत्र परसन व्याकरणना सम्वर द्वारमां भगवंते कह्या छे. अने पाछला बे बोल वीद्वान आचार्य माहाराजे कह्या छे.

आठ बोलनी वीगत.

१ दया पाळे ते दानेश्वरी. २ धर्मनो आचार पाळे ते ज्ञानी. ३ पापथी मरे ते पंमीत. ४ इंद्रीउने दमे ते सुरो. ५ कुलक्षण ढोमे ते चतुर. ६ सत्य वचन बोले ते सींह. ७ परोपकार करे ते धन्यवंत. ८ निधनसु नेह करे ते अखंम.

आठ बोल.

१ धर्मनो बाप ते जाण पणुं. २ धर्मनी माता ते दया माता. ३ धर्मनो बेटो ते संतोष. ४ धर्मनी बेटी ते संमता. ५ धर्मनी बेन ते सुबुध्दि. ६ धर्मनो भाइ ते साचो. ७ धर्मनी स्त्री ते सुमती. ८ धर्मनुं मुळ ते क्षमा.

आठ बोल.

१ पापनो बाप ते लोज. २ पापनी माता ते हिंसा. ३ पापनो बेटो ते क्रोध. ४ पापनी बेटी ते तृषा. ५ पापनी बेन ते कुबुध्धी. ६ पापनो जाइ ते जुठ. ७ पापनी जार्या ते रीस. ८ पापनुं मुळ ते गरधाइ ने निर्दयपणुं.

६ बोल.

१ हाथनो शणगार ते दान देवुं. २ मुखनो शणगार ते सत्य बोलवुं. ३ आंखनो शणगार ते जीव दया पाळवी. ४ कायानो शणगार ते शीयळव्रत पाळवुं. ५ काननो शणगार ते सुत्र सिध्धांत सांभळवां. ६ जीभनो शणगार ते वितरागदेवनुं नाम देवुं.

पांच बोल.

१ धरतीमां सुग नही. २ जीभमां हाडकु नही. ३ सुत्र सिध्धांतमां जुठ नहीं. ४ आकाशने स्थंभ नही. ५ मुक्तिमां मसाण नहीं.

सझायो.

क्रोध वीशे सझाय.

कडवां रे फळ छे क्रोधना, ज्ञानी एम बोले; रीस तणो रस जाणजो, हळाहळ तोले. कडवां रे फळ छे क्रोधना. ॥१॥ क्रोधे क्रोड पुरवतणुं, संज्यम फळ जावे; क्रोध सहीत जे तप करे, तेतो लेखे न आवे. ॥ क० २ ॥ साधु घणो तपीयो हतो, मन धरतो वैराग; शीष्यना क्रोध थकी थयो, चंडकोशियो नाग. ॥ क० ३ ॥ अग्नी उठे जे घर थकी, ते पेहेलु

घर बाळे; जळनो जोग जो नवी मळे, तो पासेनु प्रजाळे. ॥ क० ४ ॥ क्रोधतणी गती एहवी, कहे केवळ ज्ञानी; हांण्य करे जे तेहनी, जाळवजे एम जांणी. ॥ क० ५ ॥ उदीय रत्न कहे क्रोधने, का हाम्रजो गळे साही; काया करजो निर्मळी, उपसम जळे नाही. कम्रवारे फळ छे क्रोधना. ॥६॥

मान वीशे सझाय.

रे जीव मान न कीजीये, माने विनय न आवे; विनय वीना विद्या नही, तो केम समकीत पावे. रे जीव मान न कीजीये. ॥१॥ समकित वीना चारीत्र नही, चारीत्र वीना नोहे मुक्ती; मुक्तीतणां फळ सास्वता, केम लहीए ते जुक्ती. ॥ रेजीव० २॥ विनय वमो संसारमां, जगमां बहु हेतकारी; माने गुण जाये गळी, वांणी जोजो विचारी. ॥ रेजीव ३ ॥ (गर्व जो) मान कर्यो जो रावणे, तेतो रामेज मार्यो; दुर्योधन गर्वे करी, अंत्ये सर्वे हार्यो. ॥रे० ४ ॥ सुका लाकम्र सारीखो, दुःखदाइ मोहोटो; उदीय रत्न कहे जीवने, काहामी नाखजो खोटो. रे जीव मान न कीजीये. ॥५॥

माया वीशे सझाय.

मायानुं मुळ जांणजोजी, असत्य वचन साक्षात; साचामां समकीत वसेजी, जुठामां मिथ्यात. रे प्राणी मां करीश माया लगार. ॥ १ ॥ मुखे मीठो जुठे मनेंजी, कुम्ह कपटनो कोट; जीभे तो जीजी करेजी, चीतमां ताके चोट. ॥ रे प्राणी० २ ॥ आप गरजे आघो पम्हेंजी, पण मन न धरे विश्वास; मननो मेल छोम्हे नहींजी, एह मायानो पास. ॥ रेप्राणी० ३ ॥ जेसु बांधी प्रीतम्हीजी, तेसु रहे प्रतीकुल; मेल न छांम्हे मन तणोजी, एह मायानुं मुळ. ॥ रे प्राणी० ४ ॥ तप कर्यो माया करीजी, मीत्रशु राख्यो भेद; मल्लीजीनेश्वर जांणजोजी, ते पाम्यां स्त्री वेद ॥ रे प्राणी० उदीय रत्न कहे सांभळोजी, मेहेलो मायानी बुद्ध; मुक्तीपुरी जावा तणोजी, एह मारग छे सुद्ध. ॥ रे प्राणी मां करीश माया लगार. ॥ ६ ॥

लोभ वीशे सझाय.

तमे लक्षण जोजो लोभनारे, लोभे मुनीजन पांमे खोभनारे; लोभे माह्या मन मोल्यां करेरे, लोभे दुर्गत पंथे संचरेरे ॥१॥ तजे लोभ तेना लेउ

भांमणारे, वळी पाये लागीने करु खांमणांरे; लो भे लाज ते न रहे केहनीरे, तमे संगत मेहेलो तेह नीरे ॥२॥ लोभे घर मेहेली रणमां मरेरे, लोभे पापतणां पगलां भरेरे; लोभे उच ते नीचु आद रेरे, लोभे अकारज करतां न उसरेरे. ॥३॥ लोभे मनडु ते न रहे निर्मळुरे, लोभे सगपण नासे वेग ळुरे; लोभे पुत्र पीता मत्ये हणेरे, लोभे लाज म र्यादा नवी गणेरे ॥ ४ ॥ लोभे न रहे प्रीतने पात्र ठुरे, लोभे धन मेहेल्यु वहु एकठुरे; तेतो धनतणा लोभे करीरे, उपर मणीधर थाअ तेतो मरीरे ॥५॥ जोतां लोभनो थोभ दीसे नहीरे, एवु सुत्र सिध्धां ते मांही कहेरे; लोभे चक्रीसंभु नामे ज़ुवोरे, तेतो समुद्र मधे डुबी मुवोरे. ॥६॥ एम जाणीने लोभने छांमजोरे, एक धर्मशु ममत मांमजोरे; कवी उदीय रत्न भांखे तमुदारे, वांदु लोभ तजे तेने सदारे ७

अभिमानीनी सजाय.

परभु भज्यानी घमी एक विलंब न करशोरे. अ-भीमानी. ॥१॥ परथम पेहेली परनिंद्या परहरजोरे. अभीमानी. ॥२॥ कायाने माया कशुए काम नही आवेरे. अ० ॥३॥ मिथ्या सुख सारु तें जन्म गुमा

च्योरे. अ० ॥४॥ लंपट तुने हजुए लाज न आवी रे. अ० ॥ ५ ॥ पाछी लखचोराशी ठीक ठरावीरे. अ० ॥६॥ फट पापी तुं हिंसामां शुं राच्योरे. अ० ॥७॥ आवशे तो जमडा लेइ जासे तने साहीरे अ० ॥८॥ धन सजनमां शुं रह्यो छे राचीरे. अ० ॥९॥ संसारनी माया छे सर्वे काचीरे. अ० ॥१०॥ परने बाळी पोते कहोने केम ठरशोरे. अ० ॥११॥ पापे पंड्य जरीने अंत्ये मरशोरे. अ० ॥१२॥ पापतणांरे फळ कडवां जांणोरे. अ० ॥१३॥ निश्चे छे ए नरक तणी नीशानीरे. अ० ॥१४॥ करम तणे वश कोइने दोष न दीजेरे. अ० ॥१५॥ जेवां करीए तेवां फळ लीजेरे. अ० ॥ १६ ॥ पुन्यतणांरे फळ मीठा जांणो प्राणीरे. अ०॥ १७ ॥ जेथी तरीये भवसागरनो आरोरे. अ० ॥१८॥ सत गुरुना वचन सुणीने रस पीजोरे. अ० ॥ १९ ॥ प्रीतम कहे सत गुरुने ओळखी लेजोरे. अ० ॥२०॥ विर प्रभुजीए दया धर्म प्रकाश्योरे. अ० ॥ २१ ॥ समजीने करशो तो सुखीयां थशोरे. अ० ॥२२॥

जाहेर खबर.

नीचे लखेली चोपडीओ अमारे घेरथी रोकडी किंमते मोकली मंगावी लेशो.

गुजराती लीपीथी छपावेली. किंमत.

"पडिकमणा सुत्र" विधि, अर्थ, पाट. सज्झायो, ढाळो विगेरे सहित.	०-१२-०
"समकित सार भाग बीजो."	०-१२-०
"सामायक व्रत" विधि, अर्थ ने अणुपूर्वि विगेरे सहित.	०-२-०
"अणुपूर्वि" अथवा नवकारनी टीप. साधवंदणा ने सज्झायो विगेरे सहित.	०-१-६

शास्त्री अक्षरथी (देवनागरी लीपीमां)

"बारव्रत आदरवानी टीप."	०-१०-०
"व्रहदालोयणा."	०-३-०
"ओगणपचास भांगा." विगेरेनी	०-२-०
अणाणुंपूर्वीतथा साधवंदणानेसज्झायो वि	०-१-६
आ वैराग्य स्तक अर्थ सहित.	०-०-४

देशावरवाळाओए टपालखरच वधारे मोकलवुं.

मु. अमदावादमां } ली. शा. छगनलाल
किकाभटनी पोळ. } बेहेचरदास.